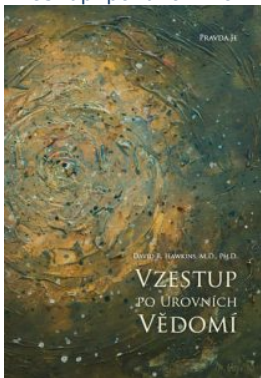

Kapitola 15: Radost, bezpodmínečná láska a extáze (úroveň 540 – 599)

Předcházející část: Kapitola 14: Láska (úroveň 500)

***

Vzestup po úrovních vědomí	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.Je a Pragma.</p> <p>Překlady profesionálů mají vyšší kvalitu než amatérské překlady, které jsou umístěny zdarma na hawkins.support a jsou čtivější, lze z nich obsah lépe pochopit a vstřebat.</p> <p>Proto jsme se rozhodli vám nabídnout i oficiálně vydané knihy. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2017</p>
	
Přesměrovat a objednat knihu...	

***

Kapitola 15

Radost, bezpodmínečná láska a extáze

(Úroveň vědomí 540 – 599)

Úvod

Jak se Láska stává stále bezpodmínečnou, tato úroveň začíná být prožívána jako vnitřní radost. Nejedná se o náhlé radosti z příjemného zvratu událostí, ale jako neustálý průvodní jev všech činností. Radost vyvěrá z každého okamžiku existence a není způsobena žádným vnějším zdrojem. Úroveň 540 je také úroveň uzdravení a duchovně založených svépomocných skupin.

Úrovně 540 a výše jsou doménou světců, duchovních léčitelů a duchovně pokročilých adeptů. Charakteristické pro toto energetické pole je enormní trpělivost a stálost kladného postoje tváří v tvář nepřízni osudu. Znakem tohoto stavu je soucit. Lidé, kteří dosáhli této úrovně, mají značný vliv na ostatní. Jsou schopni vytvářet dlouhodobé vize, které navozují stav lásky a míru.

Blíže k úrovni 600 je svět viděn jako osvětlen nádhernou krásou a dokonalostí stvoření. Vše se děje bez námahy pomocí synchronicity, a člověk vidí svět a všechno v něm jako projev lásky a božství. Jednotlivec splývá s Božskou vůlí. Člověk cítí přítomnost moci, která usnadňuje jevy vymykající se normálu očekávané reality, které obyčejný pozorovatel označuje jako „zázraky“. Tyto jevy představují sílu energetického pole, nikoliv jednotlivce.

Smysl člověka pro zodpovědnost vůči druhým lidem má na této úrovni zcela odlišnou kvalitu než na nižších úrovních. Je zde touha používat stav vědomí jedince ku prospěchu samotného života, než ve prospěch konkrétního jednotlivce. Tato schopnost milovat mnoho lidí současně je doprovázena poznáním, že čím více člověk miluje, tím větší lásky je schopen. Zážitky blízké smrti jsou známé svým transformačním účinkem a často umožnily lidem zažít hladinu energie mezi 540 a 600.

Diskuse

Bezpodmínečná láska je cílem většiny duchovně orientovaných lidí a zvláště seriózních duchovně oddaných aspirantů. Je také ideálem křesťanství i jiných náboženství. Ve světě dosáhlo úrovně 540 0,4 % lidí z celkové populace. Bezpodmínečná láska je praktický a dosažitelný cíl, a ne jen idealizovaný zbožný stav pro ty, kteří si jej vážně vybrali jako inspirující, zbožnou metu.

Úroveň vědomí svědčí o stupni v měřítku evoluce vědomí, který odráží nejen pokrok dosažený v tomto životě, ale také výsledky předchozí karmy. Z celkového duchovního hlediska by tento pozemský život mohl být považován za přechodnou pracovní oblast, která nabízí maximální karmické výhody, jak uvedl Buddha.

Ve vysoce motivovaných, duchovně – disciplinovaných skupinách přibližně padesát až padesát pět procent lidí dosáhne cíle bezpodmínečné lásky (např. dvanáctikrokové skupiny, duchovní a náboženské ašrámy, klášterní asketové, členové duchovních komunit jako Zen klášterů, atd.).

Dosažení vysoké úrovně je rovněž usnadněno pozorným sledováním učení velmi pokročilých učitelů nebo velkých Avatarů. Tichý, neverbální kontakt v přítomnosti takového učitele přináší prospěch a je zvýhodněn tichým přenosem vysokofrekvenční energie aury takového učitele (dále jen „Tichá výuka“, „Přenos ne – myslí“, „milost učitele“ nebo Požehnání).

Vážně smýšlející duchovní student si také může pomoci tím, že hledá literaturu a učení prokazatelně vysokých kalibrací a vyhne se pochybným odklonům od cesty, které jsou jen pobavením astrálního původu. Je také dobré se vyhnout vymyšleným spirituálním tvrzením, jež jsou ve skutečnosti fikce, a to i přes jejich popularitu, a mají hodnotu vědomí pod 200.

Bezpodmínečné lásky je možné dosáhnout pomocí velmi jednoduchých prostředků, ale k dosažení výsledku musí být neustále praktikovány na denní bázi. Bezpodmínečná láska je stav a kvalita bytí ve světě. Stav, který vzniká a vynořuje se z vážného závazku řídit se duchovními principy a z ochoty vzdát se veškerých překážek, omezení a postojů i s jejich (často neuvědomovanými) přínosy. Přínosy jako vyhrát, být obdivován, získat atd. jsou již na této úrovni člověku jasné a zřejmé. Na jejich místě se objevují jemnější, jako je předpoklad myslí „já vím,“ nebo „Já vím všechno.“ Vědět něco o věci není totéž jako „být“ jí.

Výhodou zkušenosti účasti s vyspělými duchovními skupinami nebo společníky je hodnota příkladů, poznatků a informací, které jsou sdíleny, a inspirace, ke které dochází vzájemným sdílením. Relativně vysoké úrovně vědomí dosahují také

organizace, které nejsou formálně duchovní, ale jednájí na úrovni bezpodmínečné milosti, jako jsou Lékaři bez hranic (úroveň 500), kteří pomáhají bez ohledu na to, na které straně konfliktu zranění mohou být.

Dynamika bezpodmínečné lásky

Sjednocením se s láskou jako s primárním cílem spolu s duchovní oddaností je evoluce vědomí podporována a usnadněna přílivem mocné duchovní energie, která vyzařuje z „Já“. Příliv této jedinečné energie se začíná na úrovni 200 progresivně zvyšovat. Jeho pozorovatelným efektem je změna ve fyziologii mozku (jak je uvedeno v grafu) z dominance zvířecí levé hemisféry na vhodnější, duchovně orientovanou pravou polovinu.

Zrychlení duchovní energie je usnadněno vzdáním se narcistických, egoistických pohnutek, jako je získávání osobního prospěchu. Zvýšení energie je usnadněno pokorou, milosrdenstvím, soucitem a obětavostí při zmírnění utrpení druhých ve formách dobročinnosti, milosrdenství a laskavosti.

Duchovní energie katalyzuje přeměnu lineárního polohového vnímání k nelineárnímu začleňování souvislostí, které přesahují omezení času, prostoru, sekvence, nebo omezení vnímání a víru v princip příčiny a následku. To znamená, že přicházející zjevení se dají výstižně popsat jako „záračná“ a transformační.

Zdroj radosti vychází z vnitřní subjektivní zkušenosti z vrozeného zdroje lidské existence, není ohrožován omezeními vyplývajícími z předpokladu, že osobní „já“ je základním nebo primárním činitelem. Pokorou a odevzdáním imaginární kontroly se člověk odevzdal do Boží Vůle. To má často za následek to, co svět označuje jako svatost (úroveň 555) a nezištné postoje a chování.

Jak se vědomí dále vyvíjí, začne se projevovat vrozená dokonalost a ohromující krása všeho, co existuje a začne světelně zářit. Všechno živé zkrásní, když vnitřní vrozená záře odhaluje Božství Stvořitele. Subjektivní zážitek toku duchovní energie se projevuje jako vynikající sladkost. Je to pocit, jako by energie proudila vzhůru zády až do mozku, a zároveň vyplývala ven skrze oblast srdce, kde může spontánně tryskat ven a do určité vzdálenosti ovlivňovat vnější události. Energie rovněž ovlivňuje subjektivní stav ostatních, kteří jsou obklopeni polem, které má povznášející účinek (tradiční milost učitele).

Duchovní energie („Kundaliní“) zesiluje transformaci vnímání k vizím, a mění povahu existence z omezené lineární na neomezenou nelineární. To je výrazem základní skutečnosti, že všechno vstupuje do existence tím, že se možnost stává skutečností, když jsou příznivé podmínky (včetně karmy). Tento proces je také usnadněn záměrem a duchovní orientací. To znamená, že příčinou zázraků není člověk, ale jsou důsledkem neosobního duchovního energetického pole samotného, □ které působí jako katalyzátor, stejně jako energie vyzařující z aury vyspělých učitelů, která katalyzuje duchovní záměry duchovního adepta.

Zatímco účinné fungování ve světě je stále ještě možné, výstup k úrovním blízko 600 může vyžadovat opuštění obyčejného světa a opustit společnost i původní zaměstnání. S přetrvávajícím duchovním úsilím a praxí může duchovní energie i

nadále proudit a zvyšovat vědomí na úroveň extáze (kal. 575), která brání fungování v běžném pozemském životě a tím vyžaduje ústup od obvyklého světa snažení. Je lepší být připraven na to, že svět má malou nebo žádnou znalost takového stavu, nebo skutečnou potřebu takového přechodu, takže ostatním to může dokonce vadit nebo je to může znepokojovat.

Na rozdíl od stavu klidu, který se opět na úrovni 600 vrací, subjektivně je extáze stav velmi vysokých a vytrvalých energií. Krása stvoření je zářivě vynikající a vrozené božství a dokonalost celého Stvoření září s brilantní a drtivou intenzitou. Její síla je subjektivní zkušenost a energie a síla se stávají nevyčerpatelnými. Nenastane únava, není potřeba jíst, osoba dokonce nemusí provádět základní fyziologické funkce. Místo toho, například, může nepřetržitě nekonečné hodiny tančit bez jídla, odpočinku, nebo oddechu. Bez testování úrovně vědomí by svět nevěděl, zda je tento stav patologický, nebo je to „božské omámení“.

(Diferenciální diagnostika duchovních a patologických stavů je zahrnuta pro referenci).

Autentický duchovní stav		Patologický stav
Samadhi		Katatonie (ztuhlost)
Náboženské extáze		Manie (bipolární hyper – religiozita)
Osvětlení		Grandiosita
Osvícení		Náboženský klam
Zbožnost		Úzkostlivost
Inspirace		Fantazie
Vize		Halucinace
Pravý duchovní učitel		Falešný guru, podvodník, duch. podvodník
Oddanost		Fanatismus, nadměrná religiozita
Přesvědčený		Posedlý, vymyté mozky obětí kultu
Temná noc duše		Patologická deprese
Nestrannost, odstup		Lhostejnost
Oddělení, přijetí		Pasivita
Transcendentní stav		Mutismus (ztráta řeči)
Důvěra		Naivita
Pokročilý stav		Psychózy, egocentrismus
Blažený		Euforie
Pokora		Nízké sebevědomí
Duchovní sdílení		Snaha přivést na svou víru
Závazek		Religiozita

Inspirovaný		Spasitelský
Božský šok		Schizofrenní dezorganizace
Duchovní extáze		Mánie, účinek drog
Opravdový duchovní vůdce		Duchovní politik, vůdce kultu
Svobodný		Psychopatický
Výuka		Ovládání

Přestože stav extáze je uznán v duchovně vyspělých komunitách a byl popsán jako subjektivní zkušenost známých mystiků, jako Ramakrishna, obecně ve světě není znám a je to opravdu nepochopitelný stav.

Duchovní fenomény: Siddhis

Z úrovně vědomí 540 a výše se spontánně vyskytují jevy, které jsou nevysvětlitelné podle obvyklé logiky, nebo podle chápání příčiny a následku. Jsou průvodním jevem postupné dominance duchovní energie (kundalini) a vyskytují se jako důsledek kontextového pole, spíše než vůle. Jsou vnímány a viděny, že nastávají samovolně. Byly klasicky nazvány *siddhis* (sanskrt) a označují se jako „nadpřirozené“ nebo „zázračné, mystické síly“, protože nejsou vysvětlitelné logikou.

V raných fázích své existence mohou být sporadické, ale jak postupuje vědomí, stávají se častější a jsou někdy i kontinuální. Jsou nezamýšlené a vznikají samy od sebe. Patří mezi ně schopnosti, jako je vzdálené prohlížení, jasnozřivost, jasnovidectví, jasnosluch, mimosmyslové vnímání, psychometrie, bilokace, výskyt zázraků včetně spontánních uzdravení a transformace. Vyskytují se také ojedinělé pomocné události, které jsou nad očekávání nebo možná vysvětlení.

Schopnosti nebo jevy nejsou pod osobní kontrolou, nejsou důsledkem „příčiny a následku“. Z tohoto důvodu jsou adeпти předem varováni, aby je nepovažovali za osobní vlastnosti, neboť k nim dochází nezávisle na osobnosti „já“. Tak, jak bylo řečeno dříve, není to „osoba“, kdo činí zázraky, neboť ty jsou výhradně důsledkem Ducha. Zbytnění duchovního ega je eliminováno poctivostí a pokorou, což má za následek vyhnutí se pokušení využívání těchto jevů pro zisk.

Tyto jevy mají tendenci se objevit a stát se silnými v průběhu trvání let. Některé zeslábnou a stanou se méně převládající, a jiné pokračují natrvalo.

Tok energie kundalini je sám o sobě výjimečný v tom, že subjektivně se tento pocit dá popsat pouze jako vynikající, jak teče do zad a do mozku a vynořuje se jako by skrze srdeční čakru, a pak pokračuje ven do světa, kde jeho přítomnost napomáhá úžasnému rozvinutí. Tyto výskyty se dějí bez záměru. Jako kdyby se Božské vlastnosti manifestovaly prostřednictvím vyšších sfér, které přesahují pozemský fyzický svět.

Nakonec, zdánlivě „mimořádné“ se stává novou realitou, jako kdyby člověk nyní žil v jiné dimenzi, v níž se zdánlivě nemožné projevuje bez námahy, jako by to bylo řízeno. Síla autonomního pole usnadňuje vznik projevené skutečnosti karmického potenciálu v harmonickém sladění. Dynamika je nelineární, a proto nepochopitelná

pro intelekt, který předpokládá omezení lineárního newtonovského modelu příčinných souvislostí a není schopný pojímat stvoření, božský řád nebo harmonii.

Překračování úrovně radosti a extáze

Odevzdání všech limitujících přesvědčení, postojů, pochybností a připoutaností umožňuje příliv duchovní energie, který je průvodním jevem oddanosti (úroveň 555). Přetrvávající oddanost duchovní pravdě a lásce umožňuje rozpuštění odporů. Transcendence vyžaduje vzdání se všech připoutaností, a to i těch, které člověk i společnost označuje jako „povinnosti“. Takže vztahy, postoje, tituly a sociální role jsou nakonec opuštěny a člověk se oddá cestě uskutečnění Já nebo k dosažení stavu osvícení.

Neochotný učedník, který je zdržuje, lpí na nich, pochybuje, se naivně ptá: „Ale co s tím bude?“ Řešením je odevzdat všechna „ale“ Bohu a Božské Prozřetelnosti.

Velký přechod rovněž vyžaduje odpovědnost vůči ostatním lidem, spočívající v provedení nezbytných a realistických úprav a je třeba pomoci ostatním přijmout požadované změny. Tento přechod tedy vyžaduje značnou odvahu a trpělivost, stejně jako přesvědčení, neboť přináší zbytkové pochybnosti, připoutanosti, pocit viny a podobně.

Neočekávaný prudký vzestup úrovně vědomí je zřídka vzat v úvahu jako vážná možnost a ještě méně jako pravděpodobnost u hledajících, kteří, aniž by je někdo varoval, nemohli provést předběžné přípravy. V důsledku toho by vážní adepti měli být poučeni, jak navázat duchovní vazby a vztahy, které jsou schopné rozpoznávat pokročilé stavy vědomí, a najít u nich možnost azylu.

Vnitřní stav se stává postupně dominantním, jak se umenšuje „já“, které je zastíňováno „Já“. Následné změny, a to jak vnitřní a vnější, se ukáží být více rozsáhlé, než se předpokládalo.

Vznik postupně vyšších úrovní vědomí vyžaduje určitou dobu k přivyknutí, stejně jakou vyžadují nové brýle, a tak fungování ve světě může být periodicky narušeno kvůli posunu orientace. V tomto procesu změny orientace člověk objeví, že jevy se dějí spontánně, a ne na základě obvykle předpokládané premisy o příčině a následku. Potěšení již není něco, co člověk získává, ale je vrozené následkem síly pole, nikoli následkem osobního rozhodnutí či akcí nějakého činitele. Člověk také postupně zjistí, že není ve skutečnosti žádný „autor“ akcí, ale je svědkem autonomního rozvinutí karmické potenciality z nového paradigmatu reality, která je nad rámcem předpokládaného dualistického principu příčinné souvislosti. Tak se život stává nekonečnou sérií odhalení vnitřního kouzla a radosti, že se to zpočátku zdá ohromující. Pak přichází poznání, že to, co se jeví jako zázrak, je jen neustálé rozvíjení potenciality evoluce stvoření, kterou se rozpouští subjektivní zkušenost času a je nahrazena poznáním všeho bytí. Stejně tak vnímání „změny“ se nahrazuje postupným vznikem kontinuity Stvoření a naplněním aktuální potenciality a její manifestací.

Jelikož neexistuje žádná minulost ani budoucnost, takže není žádné „nyní“, tak přichází pochopení, že minulé, současné nebo budoucí jsou všechno iluzorní

kontextualizace (souvztažnosti) a následná omezení paradigmatu. S odevzdáním všech systémů víry a postojů je rozvinutí Stvoření sebeodhalující. Proces rozvíjení může vyvolat nejistoty či přechodné pochyby, které musí být předány víře a oddanosti, protože existuje jen velmi málo skutečných moderních duchovních učitelů, kteří jsou k dispozici. Na těchto místech je vědění inherentní (bytostně dané a nezpochybnitelné) coby vibrační frekvence v poli vědomí samého, a rozvíjí a odhaluje realitu vznikajícího paradigmatu. Protože vyzařuje přímo „Já“, mlčí jiné odhalující paprsky. Svět se tak stává odhalením podstaty spíše než formy.

Zjevení „Já“ je postupně poznáváno a identifikováno Věděním jako Božství. Hlavní posun paradigmatu nelze předvídat ani si ho představovat, a jeho nástup je někdy popisován záhadně jako „Šok z Boha“. Důsledkem je hluboké ohromení, kterým mysl ztichne v přítomnosti Božství a mizí na úrovni 600. Od té doby je vše jen kontinuálním rozvinutím, ve kterém není ani počátek ani zakončení ani rozdělení, ani „potom“, „nyní“, nebo „budoucí“. K uvědomění již nedochází v důsledku náhodných myšlenek, myšlení, nebo prostřednictvím vlastního já, protože to již neexistuje.

Předpokladem k velké transformaci je dodržování základních duchovních principů, z nichž jsou nejdůležitější víra, pokora a odevzdání se Bohu. To vyžaduje pouze odevzdání veškerých systémů víry a porozumění, že všechn strach je iluze kvůli pouhému lpění na pozicích a jejich vnímání, včetně důvěrně známé víry v obvyklé paradigma „reality“. Vlastně nic není tak, jak ego vnímalo, protože lineární rozměr je pouze předpokládán, a nelineární Absolutno je velmi odlišné paradigma, které funguje na zcela odlišných principech, které jsou sebeodhalující, a nikoli založené na chápání či porozumění v krocích.

Ve skutečnosti, „existence“ je sama významem Absolutna a je s ním shodná. Neexistuje žádný podmět, přísudek, nebo sloveso, a toto porozumění, nelze vyjádřit slovy. Nejlépe to lze vyjádřit tak, že „význam“ věci je to, co ta věc „je“. Její identita je její význam. Je zřejmé, že všechna vymezení a definice jsou dualistické abstrakce a koncepty, které samy sebe v kruhu potvrzují. Pravda je sama v sobě potvrzena díky své existenci jako Veškerenstvo. Všezahrnující Jednota existence je svou vlastní definicí i významem, bez vytvoření dualistického rozdělení na předpokládaný subjekt a objekt. Takže, kočka „ví“, že je kočka, z důvodu, že je *kočkou*, a proto není dualisticky oddělena od své vlastní reality. Poznávající a poznávané jsou jedno a totéž.

Transcendence duchovní extáze a radosti závisí na ochotě odevzdat všechno Bohu, nevyjímaje ani skvělého stavu extáze, která má větší dimenzi, než je popsáno. Stav sám je nyní pokusem a může zpozdít vývoj do stavu osvícení. Zpočátku je neochota a zděšení vzdát se takového krásného stavu a předat jej Bohu, a přesto vystává vědění, že i tento stav také musí být propuštěn. Úzkost a váhání, že se bude muset učinit tento krok, ukazuje, že došlo nechtěně k připoutání k tomuto úžasnému jevu. Potom, je-li odhodlání a vůle, přichází přesvědčení, že i toto je třeba odevzdat „Tobě, Pane“, a s předáním přichází nekonečný mír, který je mimo veškeré chápání nebo popis na úrovni 600. Tento stav sám sebe odhaluje jako přítomnost Pokoje Božího.

Následující část: Přehled – Překonání